Grigore Constantinescu

Comuna

CĂLINEŞTI

PITEŞTI

MMXV

CĂLINEŞTI

COMPONENŢĂ: Comuna este formată din 12 sate: **Vrăneşti**; Călineşti; Ciocăneşti; Cârstieni; Glodu; Gorganu; Radu Negru; Râncăciov; Udeni-Zăvoi; Urlucea; Valea Corbului; Văleni-Podgoria.
DISTANŢA FAŢĂ DE REŞEDINŢA JUDEŢULUI: 15 km.
SUPRAFAŢĂ: 108,2 km^2.
POPULAŢIE: 10.872 locuitori [5.390 M + 5.482 F] (2011).

ATESTARE DOCUMENTARĂ:

Călineşti – 1388 [6896] mai 20 (DRH, B, ŢR, vol. I, doc. 9)• **Cârstiani** (Cârstieni) – 1452 [6960] august 5 (DIR, XIII-XV, B, ŢR, doc. 115)• **Ciocăneşti** – <1421> iunie 19 (DRH, B, ŢR, vol. I, doc. 49)• **Râncăciov** – 1498 [7006] iulie 19 (DRH, B, ŢR, vol. I, doc. 285)• **Văleni** – 1590 [7098] mai 26 (DIR, XVI, B, ŢR, vol. V, doc. 466)• **Vrăneşti** – 1541 [7049] iunie 1 (DIR, XVI, B, ŢR, vol. II, doc. 278).

În contextul localităților componente, cea mai veche atestare documentară se consemnează în cazul satului Călinești.

Așezarea este atestată documentar inițial în hrisovul emis de cancelaria domnească a voievodului Mircea cel Bătrân la 20 mai 1388, prin care dăruiește ctitoriei sale, Mănăstirea Cozia, „o vie în hotarul Călineștilor".

Sit arheologic: Existenţa anterioară a unei comunităţi umane pe teritoriul actual al localităţii Râncăciov este atestată prin Așezarea din eneolitic, epoca bronzului, Hallstatt, La Tene, epoca medievală – situată în Dealul Olarului, la circa 500 m vest de Școala generală Râncăciov; pe acelaşi deal, s-a descoperit un tezaur de monede greco-macedonene. Pe Dealul Săracului, au fost depistate trei topoare din aramă aparţinând culturii Glina.

Pe teritoriul satului Călineşti, s-a descoperit, în punctul Dealul Brâncoveanul, un topor de piatră datând din epoca bronzului, iar, în zona spitalului, o ceaşcă de ceramică şi două cuţite specifice culturii Tei. Pe teritoriul satului Vrăneşti, s-au depistat două tezaure geto-dacice, dar şi ceramică provincială romană datând din sec. IV p. H.

TOPONIMIE:

- **Călineşti** – toponim social, la origine, antroponimicul *Călin*, format din apelativul *călin* (arbust) + sufixul *–eşti*, indicând organizarea socială pe bază de obşte a aşezării. Satul dispărut din nomenclatura oficială, Turculești, păstrat, însă, în denumirea unei biserici, fusese consemnat anterior sub numele de Cătunul, ca veche așezare moșnenească.
- **Ciocăneşti** – toponim topografic relevând o caracteristică a terenului; provenit din *ciocan* < bulg. čukan> ≈ „movilă" + sufixul *–eşti*, relevând organizarea socială pe bază de obşte a localităţii. O versiune toponimică asociază denumirea aşezării cu numele primului locuitor – *Ciocănaru* – venit de pe moşia Cozia-Cotmeana şi stabilit pe moşia Radu Negru din zona gârlei Chivăroaia.
- **Cârstieni** – toponim atestând descendenţa; format din eponimul *Cârstea* + sufixul *–eni*, care indică asocierea locuitorilor pe bază de rudenie.
- **Glodu** – toponim topografic format din apelativul *glod* ≈ „nămol uscat".
- **Gorganu** – toponim topografic, la origine, un apelativ indicând fie o „movilă", fie o „vale strâmtă şi îngustă".
- **Radu Negru** – toponim format din numele legendarului „întemeietor de ţară" Negru Vodă, a cărui prezenţă în arealul muscelean este confirmată frecvent în folclorul local.
- **Râncăciov** – toponim format, probabil, din apelativul *râncă*, indicând „o parte componentă a unui car".
- **Udeni-Zăvoi** – toponim topografic relevând o zonă frecvent inundată, situată în apropierea râului Argeş.

- Urlucea – toponim de provenienţă incertă format, probabil, ca derivat lexical regional din *urloi* = „lemn găunoşit pe dinăuntru”, deşi o referire la *urloiul* sobelor nu poate fi exclusă semantic.
- Valea Corbului – hidronim compus reflectând forma de relief predominantă a aşezării asociată cu un eponim – *Corbu*. În localitate, Corbu se înregistrează frecvent ca nume de familie.
- Văleni-Podgoria – toponim topografic compus, indicând, prin primul termen, aşezarea raportată la relief, iar, prin cel de-al doilea termen, *Podgoria* – „o zonă acoperită cu vii”.
- Vrăneşti – toponim format pe baza eponimului *Vranin* (atestat în documentele medievale), [patronimicul fiind format, probabil, din slavul *vran* ≈ „corb negru” sau din *vrană* ≈ „gaură de butoi”] + sufixul –*eşti*, care indică organizarea socială pe bază de obşte a aşezării.

SPECIFIC ETNOCULTURAL:

Arhitectură populară tradiţională caracteristică zonei Muscel. Construcţiile existente edificate la sfârşitul secolului al XIX-lea şi în primele decenii ale secolului XX prezintă două niveluri: parterul – cu rol de depozit pentru produse pomiviticole şi etajul – destinat, exclusiv, locuinţei. Materialele utilizate erau bolovanii de râu şi cărămida (la parter) şi vârghii de lemn pentru construirea camerelor de locuit de la etaj. În componenţa unei gospodării, se semnala prezenţa unor construcţii specializate pentru depozitarea produselor agricole şi a inventarului viticol (pivniţe), dar şi a unor pătule etajate, amenajate, la parter, ca locuinţe de vară, iar, la etaj, pentru depozitarea, în special, a porumbului.

Portul tradiţional este specific zonei etnoculturale Muscel.

În domeniul artei populare, s-au remarcat, în fazele finale ale concursurilor naţionale organizate în perioada anilor 1956–2006, meşterii din localitate care au obţinut premii ori menţiuni pentru construirea războaielor de ţesut şi a uneltelor de lemn: Gheorghe Mihăilă; sculptură în lemn: Iliescu-Călineşti, Mihăilă Mihalache.

Din amplul repertoriu al folclorului coregrafic zonal, elemente de particularizare locală prezintă dansurile: Brâul ăl mare, Brâul de la Văleni, Fetiţele, Focşeneanca, Hoina, Lizeasca, Nunească.

Activitatea cultural-artistică din Călineşti a înregistrat momente remarcabile prin renumitul cor ţărănesc dirijat de către preotul Ion Ionescu şi, ulterior, de prof. Gheorghe Gomoiu, cor care a obţinut succese de prestigiu în festivalurile şi concursurile naţionale de acest gen. Meritorie este, de asemenea, activitatea Grupului vocal din Vrăneşti coordonat de regretatul animator Doru Ghilencea.

PATRIMONIUL CULTURAL-ISTORIC:

Monumentele eroilor din satul de reşedinţă şi din satele componente ale comunei Călineşti, numeroasele cruci de piatră dispersate în întreaga arie a localităţii, dar, mai ales, bisericile reprezintă autentice obiective de interes istoric şi spiritual. Monumentele ecleziastice care au marcat istoria locală conferind comunei Călineşti aura unei vetre de sporită religiozitate sunt:

✚Biserica «Sf. Arhangheli Mihail şi Gavriil» + «Sf. Nicolae» Călineşti – [▲]– construită în 1735, „cu toată cheltuiala şi osteneala dumnealor jupan Petraşco clucer Călinescu sin Luca i Matei clucer Călinescu sin Tudora i popa Dia, făcând osteneală şi popa Nicolae sin popa Dia la toate lucrurile bisericii”, potrivit pisaniei săpate în piatră, „la leat 7243 luna iulie 1”. Şubrezită de seismele din 1802 şi 1838, a fost „reclădită” în 1848.

Incendierea locaşului de cult în 1930 a provocat distrugerea parţială a interiorului, determinând efectuarea, în anul următor, a unor operaţiuni „radicale”: înălţarea plafoanelor, lărgirea ferestrelor, adăugarea unui pridvoraş deschis din lemn sculptat; în 1940, acoperişul a fost refăcut integral. Sub raport arhitectural, biserica are plan treflat, abside poligonale, absida altarului fiind nedecroşată, semicirculară în interior şi poligonală în exterior; pridvor de lemn pe latura vestică.

Pictura murală în ulei realizată în 1931 acoperă o valoroasă frescă din 1848 executată de Voicu zugrav din Piteşti, care a fost, parţial, recuperată, în cursul restaurării din 1983-1984. În patrimoniul bisericii, se află cărţi ritualice: Evanghelie [1849], Apostol [1851],

Tipic [1851], Penticostar [1854], Slujba Învierii [1861], Evanghelie [1864], Mineie [1862], Octoih [1865], un potir [1850], sfeşnic de lemn cu vulturi bicefali sculptați [1735] şi icoane pictate pe lemn în sec. XIX.

✚Biserica de lemn «Sf. Arhangheli Mihail şi Gavriil» Cârstieni –[▲]– supranumită „Biserica Turcului", întrucât, potrivit tradiţiei orale, un turc ucisese, în interior, câţiva credincioşi în timpul slujbei, încercând să ia localnici în robie; biserica de lemn a fost strămutată, la circa 3 km est de fundaţia iniţială din Valea Cuşla, pe amplasamentul actual. Inscripţia incizată pe peretele vestic atestă anul construcţiei: „leat 7269" [=1758-1759], iar pisania din pronaos confirmă comanditarii: „ereu Ştefan, ereu Oprea, Costandin, dîmpreună cu toţi megiaşii răposaţi". Intervenţiile ulterioare au constat din refacerea acoperişului şi înlocuirea învelitorii de şiţă.

Păstrată în forma originară, biserica prezintă un plan simplu, fără pridvor; lipsa turlei-clopotniţă de pe acoperiş, precum şi ferestruica în formă de cruce decupată în peretele sudic al pronaosului conferă construcţiei un aspect arhaic. În patrimoniul bisericii, se află icoane pictate pe lemn în sec. XIX, iconostas, policandru, sfeşnic mic, strană pentru cântăreţ, străni pentru credincioşi, un clopot ş. a.

✚Biserica «Buna Vestire» Ciocăneşti [1896-1908]~ctitorită de Elena Racoviţă, Alexandrina I. Fălcoianu, Florica Florescu ş. a., pe terenul donat de familiile Matei şi Gheorghe Mosoia •pictură murală: anonim [1908]; restaurată de Angela Ștefan-Piteşti [1990].

✚Biserica de lemn «Sf. Gheorghe» + «Sf. Dumitru» Drăghiceşti–[▲]– strămutată din vatra inițială situată în apropierea actualului centru administrativ al comunei, pe poziţia dominantă a dealului Călineştilor, în spaţiul afectat Mănăstirii «Sf. Calinic», biserica fusese ctitorită, în perioada constituirii Aşezămintelor Brâncoveneşti [circa 1720-1740], de către domniţa Bălaşa, fiica voievodului -martir Constantin Brâncoveanu, Tradiţia orală locală atestă, însă, ca principală ctitoră a locaşului de cult, pe Duduca, sora domnitorului.

Sub raport arhitectural, pridvorul deschis de pe latura vestică constituie elementul component al monumentului în care se concentrează decorul: uşa cu arc în dublă acoladă şi ancadramentul sub forma unei torsade; stâlpi cu profile simple la bază şi capitel; cosoroabe cu decupeuri în arcade. Vechimea edificiului este confirmată şi prin consemnările din fondul bibliofil al acestuia. Biserica de lemn transferată, în anul 1986, de către o echipă de specialişti de la Muzeul Goleşti, sub coordonarea prof. Iulian Rizea, este locaşul de închinăciune din Mănăstirea «Sf. Calinic» Călineşti, înființată în anul 1996. În patrimoniul bisericii, se află cărţi ritualice: Cazanie [1832], Mineie [1832], Triodion [1832], Penticostar [1832], Triod [1838], Octoih [1852], Mineie [1852] şi icoane pictate pe lemn în sec. XIX de T. Ionescu [1896], un tetrapod, două sfeşnice împărăteşti din lemn strunjit cu trei lumini ş. a.

✚Biserica «Sf. Gheorghe» + «Sf. Dumitru» Drăghiceşti [1924-1934] ~ctitorită „prin osteneala pr. Ioan V. Popescu şi cu cheltuiala enoriaşilor din cătunele: Drăghiceşti, Bădeşti, Udeni" •intervenţii: refăcută, după cutremurul din 1940, cu sprijinul financiar al liderului ţărănist Ion Mihalache şi al moşierului N. Paul [1941] •pictură murală: C. Vasilescu-Bucureşti [1933]; Th. Petrescu-Tutana [1958].

✚Biserica «Adormirea Maicii Domnului» + «Sf. Dumitru» Gorganu de Jos [1898-1911] a fost ctitorită de marele proprietar local Matache Ionescu zis Postelnicu şi soţia sa, Elena-Liuţa, pe moşia lor •intervenţii: reparaţii turlă [1927]; consolidare [1941]•pictură murală: Pandele Ioanid-Piteşti [1911]; Vasile Blendea [1962].

✚Biserica «Sf. Nicolae» + «Sf. Filofteia» + «Sf. Ecaterina» Gorganu de Sus [1838-1839] ~ctitorită de postelnicul Nicolae, Stroe, Soare Pascalie, popa Florea şi enoriaşii cătunelor: Glodu, Urlucea şi Râncăciov •intervenţii: retencuire [1901]; reparaţii generale [1937] •pictură murală: Nicolae Andricioiu [1839]; rezugrăvită de Pavel Ionescu [1930].

✚Biserica «Cuvioasa Paraschiva» + «Sf. Nicolae» a Schitului Lacu Negru sau **Radu Negru** –[▲]– ctitorită în 1787, de un boiernaş din localitate, Neagu, pe

locul unei biserici de lemn [1759] ridicate de călugări pe moşie moşnenească. Consolidată cu o centură metalică după cutremurul din 1940. Biserica are plan dreptunghiular, cu absidă poligonală decroşată; fără pridvor; turlă octogonală pe bază pătrată peste pronaos.

Pictura murală originară în frescă din 1787, opera zugravilor câmpulungeni Gheorghe Bălăceanu şi Răducanu postelnicul, se conservă fragmentar. Se remarcă, prin modalitatea de concepere, scena „Înfricoşata judecată", pictată în exterior, în care Mântuitorul este înconjurat de cei 12 apostoli, stând pe scaune de judecată. În pronaos, sunt înfăţişaţi ctitorii principali: jupan Neagu şi jupaniţa ego, Paraschiva, ţinând, într-o năframă, macheta bisericii noi; jupan Stanciu şi jupaniţa ego, Stamata; Rafael ieromonahul, Ioanichie ieromonahul, Dionise ieromonahul împreună cu macheta bisericuţei de lemn demolate. Pe o cruce de piatră datată 1760, amplasată la sud de biserică, este inscripţionată pisania locaşului de cult anterior. În patrimoniul bisericii, se află cărţi ritualice: Evanghelie [1856], Molitvelnic [1896], Tipic [1898], Cazanie [1898] şi icoane pictate pe lemn în sec. XVIII ş. a.

✚**Biserica** «Intrarea în Biserică a Maicii Domnului» a **Mănăstirii Râncăciov** –[▲]–atestată documentar prin hrisovul din 19 iulie 1498, emis de cancelaria domnească a lui Radu cel Mare, voievodul Ţării Româneşti. Biserica mănăstirii a fost rezidită „din temelie" între 10 iunie 1647 – 27 septembrie 1648, de către căpitanul de păhărnicei al domnitorului Matei Basarab, Arsenie Şoimul, care, scăpând în acest loc de urmărirea turcilor, „lasă 200 ughii pentru construirea zidului de incintă şi a clopotniţei", în anul 1652. Mitropolitul Varlaam, fiind nevoit să se retragă din scaunul mitropolitan, „a cerut învoire voievodului Ţării Româneşti, să se aşeze la această mănăstire", unde a şi murit. O refacere a construcţiei ecleziastice este întreprinsă, în 1848, de egumenul mănăstirii, David arhimandrit Râncăcioveanul. Evocând starea dezastruoasă a construcţiei după seismul din 1940, pr. Gheorghe Muşat consemna: „Biserica a devenit aproape o ruină, necesitând alte reparaţii; s-a cerut aprobarea forurilor superioare şi s-a trimis un arhitect care a găsit de cuviinţă să se pună dinamită, să arunce biserica în aer, ca să nu se întâmple victime omeneşti la dărâmare. Subsemnatul am pus ordinul la dosar şi am pornit la lucru înainte: am cerut aprobarea Monumentelor Istorice, mi s-a întocmit deviz şi s-a început lucrarea în 1942. Bisericii i s-au refăcut turlele şi crăpăturile de la sânurile bisericii şi de prinprejur ce erau de sus până jos; după reparaţie, s-a simţit nevoia şi de curăţirea picturii şi s-a refăcut şi aceasta terminându-se toată în 1945, când i s-a făcut resfinţirea.". Din ansamblul mănăstiresc originar, se păstrează numai biserica de plan trilobat, cu abside semicirculare, cea a altarului fiind decroşată; pridvor deschis, retras din planul pronaosului, pe latura vestică. Ancadramentele uşii şi ferestrelor sunt realizate din piatră de Albeşti sculptată în motive variate. Pictura murală datând din anul 1848 a fost refăcută în anul 1945. Biserica mănăstirii a fost recent consolidată. În patrimoniul bisericii, se află cărţi ritualice: Triod [1881], Mineie [1891-1894], icoane pictate pe lemn în sec. XIX, sfeşnice din lemn strunjit ş. a. Reînfiinţată ca așezământ monahal pentru călugări în anul 1996.

✚**Biserica** «Sf. Nicolae» **Turculeşti** [1872]~ctitorită de pr. N. Alexandrescu şi obştea satului Turculeşti •intervenţii: consolidare cu contraforturi [1941] •pictură murală: Ilie şi Iosif ot Piteşti [1872] degradată; refacere I. Manu-Godeni.

✚**Biserica** «Sf. Dumitru» + «Sf. Gheorghe» **Văleni-Podgoria** –[▲]– înălţată, în 1733, de către egumenul Irimia şi Iorga, judeţ ot Câmpulung, potrivit pisaniei săpate în piatră din 1733. Construcţia ecleziastică a fost reparată în anii: 1860, 1913, 1929, 1958. Sub raport planimetric, prezintă o structură trilobată, abside poligonale, absida altarului fiind decroşată; fără pridvor.

Decorul arhitectural este concentrat la accesul principal, al cărui ancadrament de piatră este sculptat; la parament: brâu median format din trei toruri paralele; la cornişa zimţată în retragere şi la tamburul turlei.

Pictura murală originară nu se mai păstrează, reparaţiile repetate impunând înlăturarea vechilor tencuieli zugrăvite. Pictura murală în ulei executată în anul 1913, de către Gheorghe Popescu şi fiul său, Ghiţă Popescu, a fost restaurată de Arutin Avachian, în 1963. În patrimoniul bisericii, se află cărţi ritualice: Octoih [1859], Evanghelie [1865]; o cădelniţă [1886] şi icoane pictate pe lemn în sec. XIX.

✝Biserica «Sf. Apostoli Petru şi Pavel» + «Sf. Arhangheli Mihail şi Gavriil» + «Sf. Ştefan» Vrăneşti [1821]~ctitorită de preoţii: Şerban, Vasile, Rusan; Preda Bărcan şi Linţa Enache •intervenţii: consolidare [1859] •pictură murală: interesante tablouri votive.

✝Cruci de piatră: **Călineşti**: 1691-1692 [7200] –[▲]–; 1711-1712 [7220] –[▲]– ; XVIII –[▲]– ; 1837 ianuarie 10 – lângă Biserica Călineşti Vale ■~**Cârstieni**: 1660-1661 [7169] –[▲]– lângă biserică ■~**Ciocăneşti**: 1711-1712 [7220] – la km 102, pe şoseaua Bucureşti-Piteşti; 1712-1713 [7221] –[▲]– DN7, borna 104,7; 1723-1724 [7232] –[▲]– lângă fântâna veche; 1758-1759 [7267] –[▲]– lângă biserică ■~**Drăghiceşti**: XVIII –[▲]– 1826-1827 [7335] –[▲]– în fosta incintă a bisericii de lemn ■~**Gorganu**: 1726 [7234] mai 30 –[▲]–; XVIII –[▲]–; 1759-1760 [7268] – pe Dealul Teienilor ■~**Râncăciov**: 1745 – lângă biserică ■~**Văleni-Podgoria**: 1662 [7171] noiembrie 20 –[▲]– pe Dealul Corbeştilor; 1663-1664 [7172] –[▲]–; 1666-1667 [7175] –[▲]– ; 1715 [7223] ianuarie 24 –[▲]– lângă biserică; 1673-1678 –[▲]– la intersecţia drumurilor Piţigoieşti-Gura Văii; XVII-XVIII –[▲]– în Valea Borcii; 1719-1720 [7228] –[▲]– drumul spre Piţigoieşti; 1727 [7235] martie 30 –[▲]– în centrul satului ■~**Vrăneşti**: 1662 [7170] ianuarie 10 –[▲]– lângă Popasul turistic; 1662-1663 [7171] –[▲]– lângă biserică; 1760-1761 [7269] –[▲]– lângă Biserica Lacu Negru.

✝Monumente eroi: **Călineşti** [1941-1945] – lângă Căminul cultural Călineşti ■~ **Călineşti** [1916-1918; 1941-1945] – lângă Biserica Călineşti ■~ **Gorganu** [1877; 1913; 1916-1918] – lângă Spitalul Călineşti ■~ **Râncăciov** [1916-1918; 1941-1945] (1966) – lângă Biserica Râncăciov ■~ **Văleni-Podgoria** [1877; 1913; 1916-1918]; autor: Gh. Gheorghe (1943) – lângă Biserica Văleni-Podgoria ■~ **Vrăneşti** [1877; 1916-1918]; (1932) –lângă Şcoala generală Vrăneşti.

În cursul luptelor pentru apărarea unității și independenței naționale a României, au căzut eroic la datorie 524 locuitori ai comunei Călinești, numărul eroilor menționați nominal în monumentalul volum «Argeș. Cartea eroilor» fiind raportat la evenimente de importanță fundamentală în istoria neamului românesc: Războiul de independență [6], Campania din 1913 [3], Primul război mondial [292], Al doilea război mondial [223].

⚔Momente de istorie locală

În cursul Primului război mondial, subunități ale armatei române din Divizia 13 Infanterie și Divizia 14 Infanterie au acționat în apărare, pe teritoriul localității, împotriva armatelor invadatoare în zilele de 14, 15, 16, și 17 noiembrie 1916. Pe locul în care este construit Căminul cultural, au fost uciși în luptă șase ostași români, potrivit unui jurnal de operațiuni militare. Trupele române au părăsit zona, repliindu-se pe alte poziții, la 18 noiembrie 1916, după intensificarea atacurilor inamice

☙ IN MEMORIAM ☙

✪ Erou martir al Revoluţiei anticomuniste din decembrie 1989: **VLĂSCEANU MIRCEA** [1946-1989], născut în Călinești; mecanic auto la „Dacia" Colibași.

✪ **ARICESCU CONSTANTIN** [1862-1933] – artist plastic; studii de specialitate la Paris şi München. Lucrări de pictură expuse în saloanele din: Paris [1899], Atena [1902], Bucureşti [1924]. Membru fondator al grupării „Tinerimea artistică din România".

✪ **CRĂCIUN ION** [1933-1997] – medic chirurg; doctor în ştiinţe medicale [1975]. Medic la Sanatoriul Valea Iaşului [1958-1960], Spitalul clinic Fundeni [1960-1963]. Director fondator al Spitalului Călineşti [1963-1996], preocupat de extinderea şi modernizarea acestuia [blocul operator, anestezie şi terapie intensivă, secţiile obstretică–ginecologie, pediatrie].

✪ **FLENCHEŞ NICOLAE** [1890-1980] – maistru mecanic; construieşte, împreună cu Silişteanu, sub supravegherea lui Aurel Vlaicu, aparatul „Vlaicu II". Fiu al lui FLENCHEŞ IONIŢĂ [1849-1917], sergent, cronicar ţăran al Războiului pentru Independenţă din 1877-1978.

✪ **GHEORGHIU IOAN** [1878, Văleni-Podgoria-?] – jurist, publicist. Autorul volumului «Data în dreptul roman şi român».

✪ **ILIESCU-CĂLINEŞTI GHEORGHE** [1932-2002] – remarcabil sculptor; absolvent al Institutului de arte plastice ,,Nicolae Grigorescu'' din Bucureşti, secţia sculptură [1959]; autor al lucrărilor de artă: «Aripi», «Cuminţenie», «Cumpăna», «Familia», «Hora», «Începuturi», «Înfrigurare şi dăruire», «Maternitate», «Miezul pământului», «Noaptea», «Nodul generaţiilor» «Odihnă», «Oameni ai pământului», «Raze», «Somnul», «Timpul», «Sămânţa» ş. a. A participat la numeroase expoziţii de artă naţionale şi internaţionale, operele sale sculpturale realizate în lemn, marmură sau bronz intrând în colecții muzeale sau particulare din România (Bacău, Bucureşti, Câmpulung Moldovenesc, Constanţa, Galaţi, Piteşti, Ploieşti, Sibiu, Suceava, Târgu-Jiu, Timişoara, Topoloveni) şi din străinătate (Bruxelles, Geneva, Madrid, Moscova, Palm Beach, Paris, Roma, Viena, Zurich). Distins cu Premiul Academiei Române [1993].

✪ **MOSOIA CONSTANTIN** [1943,Ciocăneşti-2012] – pictor, profesor de educaţie fizică şi sport în Piteşti. Expoziţii de pictură personale sau de grup: Piteşti [1977 ~], Bucureşti [1982, 2006, 2009], Constanţa [1985], Râmnicu Vâlcea [1996~2009], Reşiţa, Caraş Severin [1998, 1999] şi Atena, Grecia [2005]. Tablouri pe simezele expoziţiilor permanente din Piteşti şi Avrig, precum şi în colecţii particulare din ţară şi din străinătate.

✪ **PALLY MIRCEA** [1952,Piteşti-2015,Vrăneşti] – jurnalist mass-media; studii: Liceul „Nicolae Bălcescu" Piteşti [1971], Facultatea de ziaristică Bucureşti [1978]. Corespondent remarcabil, cu o voce inconfundabilă, al radioului „România Actualităţi" în judeţul Argeş [1987-2015]; autorul incitantului volum de poeme «Un ban de lumină» [1990].

✪ **POPESCU EMANOIL** [1926,Vrăneşti-2007,Piteşti] – profesor de muzică, dirijor de cor şi operetă, memorialist; absolvent al Conservatorului „Ciprian Porumbescu" din Bucureşti [1952]; considerat „cel mai important dirijor din zona Argeş-Muscel în ultimele decenii ale secolului XX". Autor al volumului memorialistic «O viaţă dăruită muzicii» [2001].

✪ **TRACHE PAUL** [1926-2004] – învăţător, animator cultural de excepţie, cu preocupări folclorice evidente; a contribuit la revigorarea mişcării culturale din zonă, în calitate de inspector al Comitetului pentru cultură şi educaţie socialistă din judeţul Argeş.

✪ **VOINESCU CONSTANTIN** [1926-2003] – jurist; coordonator al unor opere legislative elaborate în perioada anilor 1970-1990, privind legislaţia muncii şi administraţia locală de stat. Opera: «Drept administrativ – partea generală» [1980] (în colaborare cu Mircea Preda).

✪ **VOINESCU SILVESTRU** [1935-2005] – bibliotecar de excepţie, jurist, remarcabil OM de cultură, director al Bibliotecii judeţene „Dinicu Golescu" din Piteşti, implicat fundamental în edificarea modernului sediu al acesteia; autor al volumelor: «Mănăstirea Curtea de Argeş» [1967], «Un secol de activitate corală la Piteşti» [1971], «Argeşeni în spiritualitatea românească» (două volume) [1980/1988], «Argeşeni şi musceleni în Academia română» [1995], «O viaţă printre cărţi», 3 volume [1997/2001] şi, în colaborare: «Argeş. Cartea eroilor», «Piteşti 600», «Istoria municipiului Piteşti» ş. a.

BIBLIOGRAFIE SELECTIVĂ:

Grigore Constantinescu– *Argeșul monumental – enciclopedie patrimonială*, Pitești, 2011, p. [543-546] – 92-93; Idem– *Mănăstirea Râncăciov*, www.google.ro, calameo.1227548; Idem– *Silvestru Voinescu*, www.google.ro, calameo.1227548; Idem– *Bisericile de lemn din judeţul Argeş – monumente de arhitectură*, www.google.ro, calameo.1227548

Voinescu Silvestru D.– *Călineşti-Argeş, 1388-1988. 600 de ani de la prima atestare documentară,* Piteşti, 1989, 16 pag.; http://judete.biz/localitati-arges/; Ion Popescu-Argeşel – *Judeţul Argeş.*

–[▲]– Monument istoric şi de artă

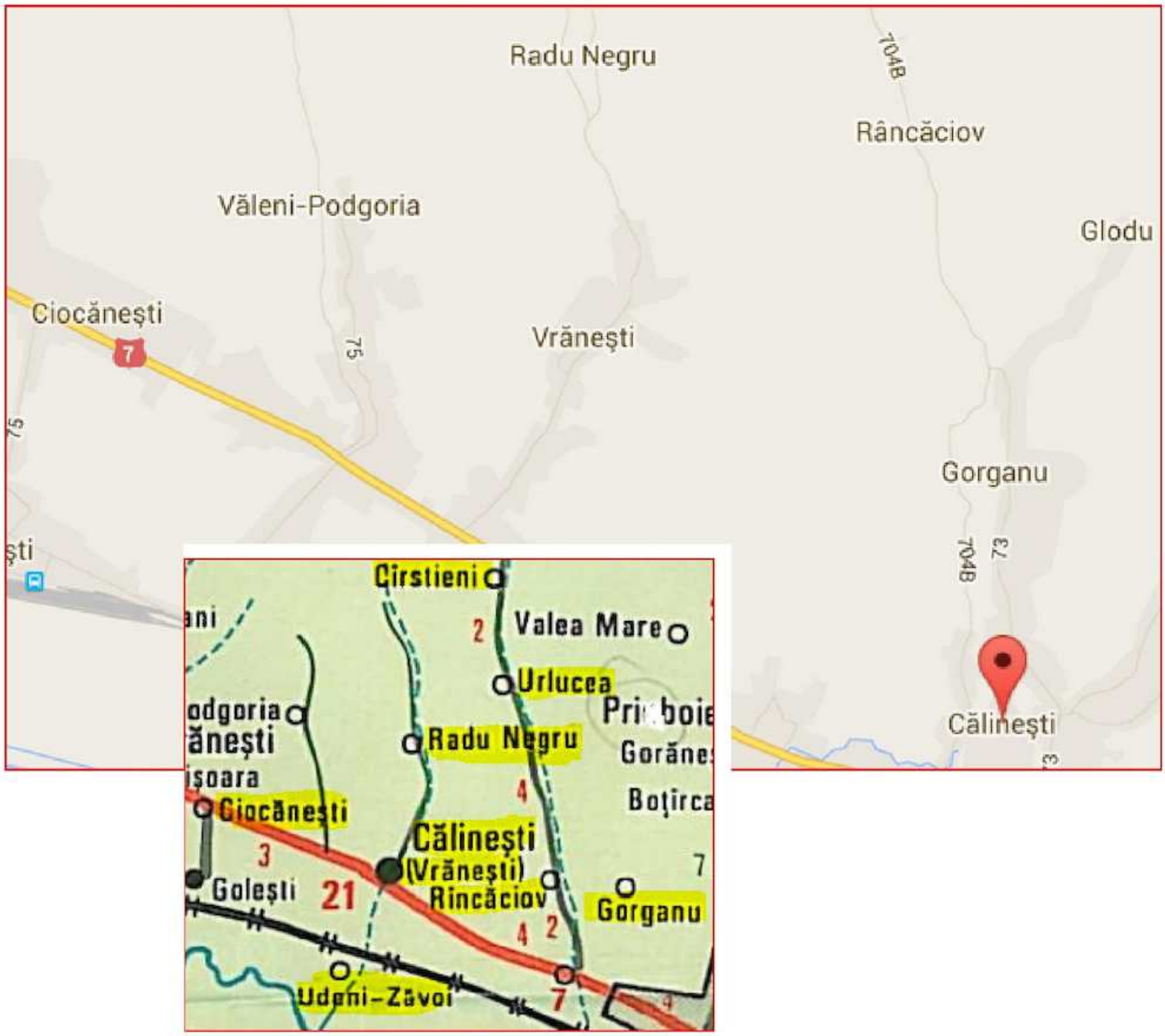
Radu Negru
704B
Râncăciov
Văleni-Podgoria
Glodu
Ciocănești
7
75
Vrănești
Gorganu
704B
73
Călinești
Cîrstieni
Valea Mare
2
Urlucea
Radu Negru
Priboie
Gorăneș
Boțirca
4
Călinești
(Vrănești)
3
Goleşti
21
Rîncăciov
Gorganu
7
4
2
Udeni-Zăvoi
7

PRIMĂRIA COMUNEI CĂLINEŞTI.

BISERICA DE LEMN CÂRSTIENI.

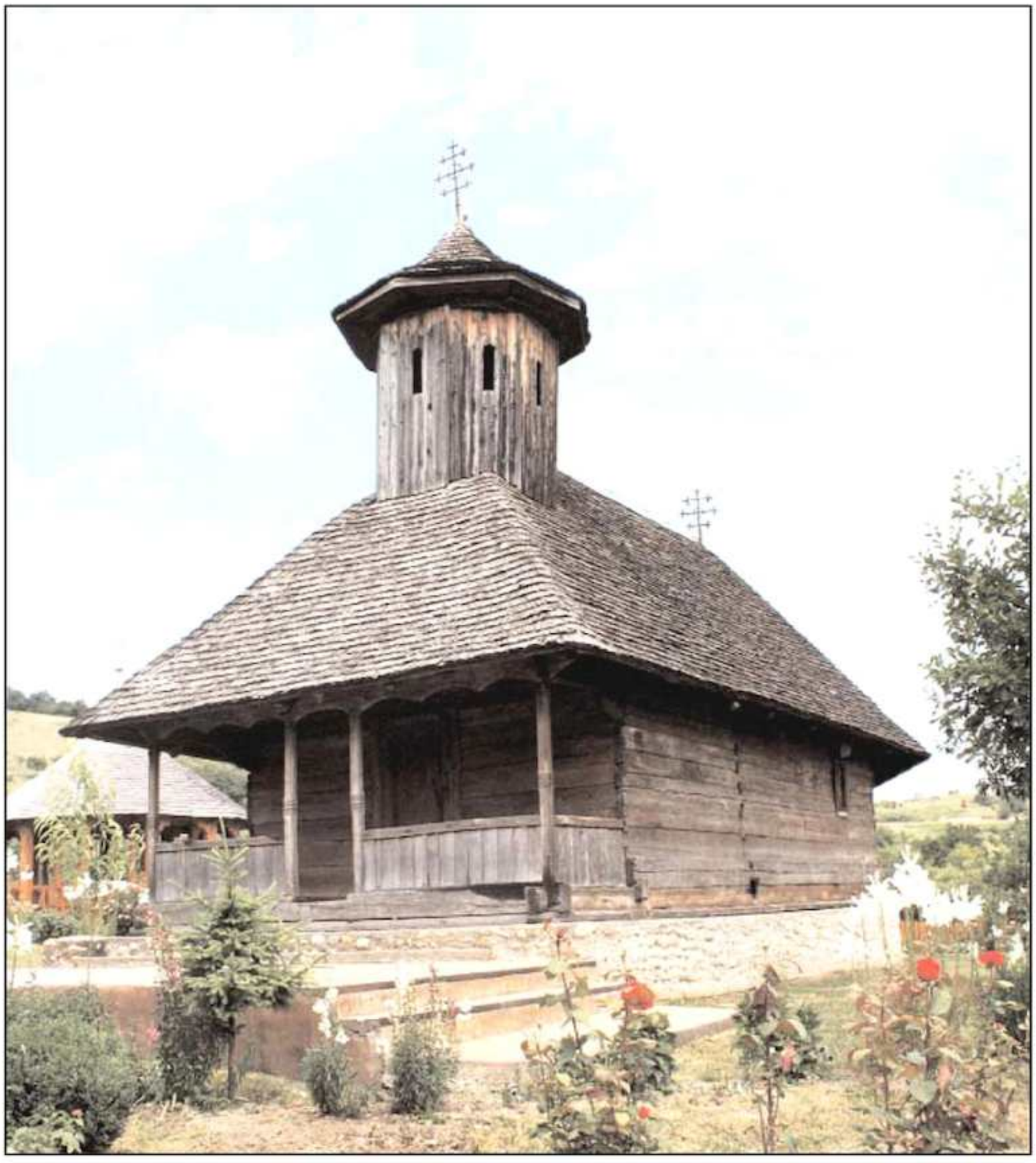

BISERICA DE LEMN DRĂGHICEŞTI.

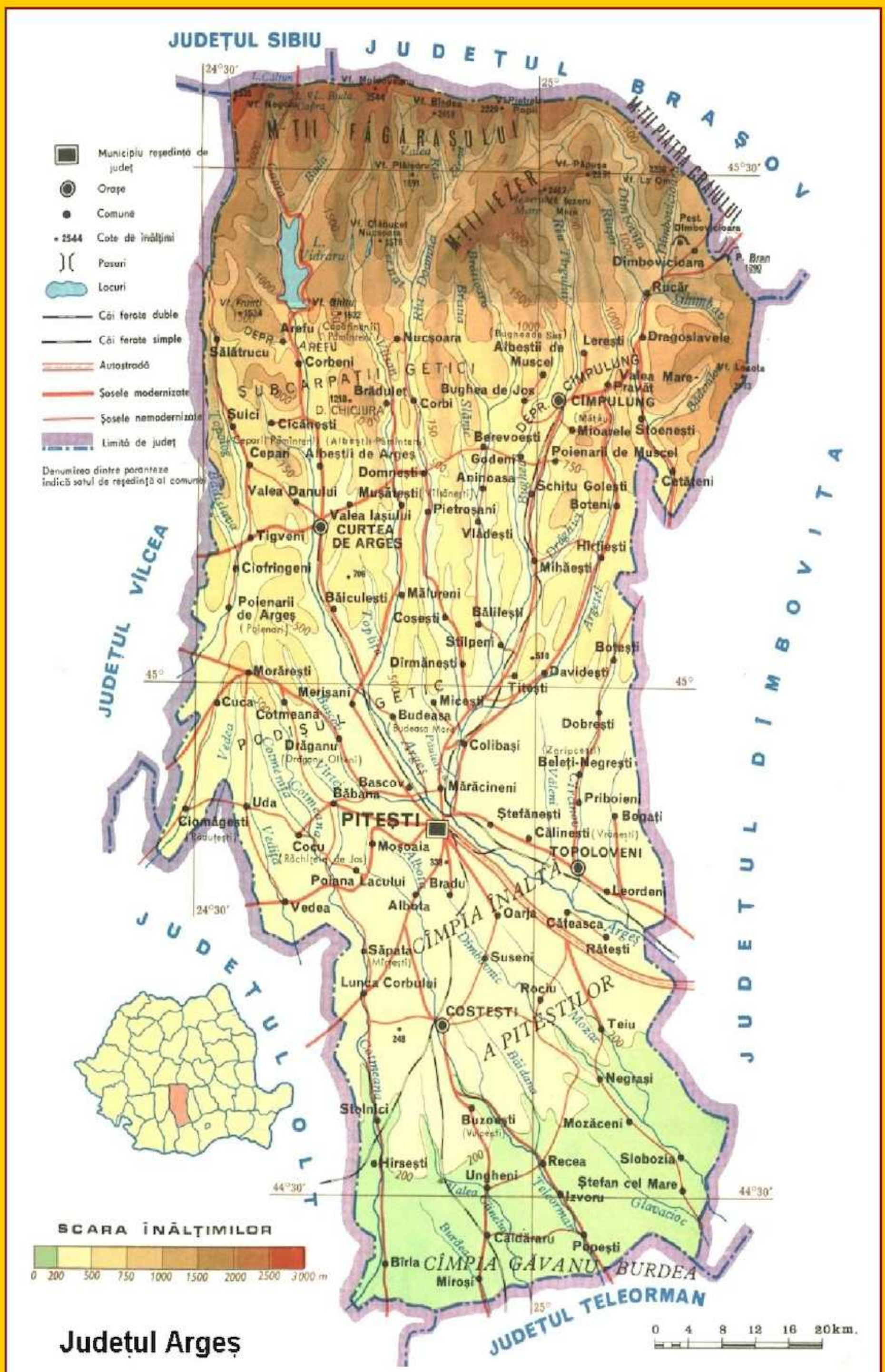
JUDEȚUL SIBIU
JUDETUL BRASOV
JUDETUL VILCEA
JUDETUL DIMBOVITA
JUDETUL TELEORMAN
M-TII FĂGĂRAȘULUI
M-TII IEZER
M-TII PIATRA CRAIULUI
SUBCARPAȚII GETICI
CÎMPIA ÎNALTĂ A PITEȘTILOR
CÎMPIA GÂVANU - BURDEA
DEPR. CÎMPULUNG
DEPR. AREFU
Municipiu reședință de județ
Oraș
Comună
Cote de înălțimi
Pasuri
Lacuri
Căi ferate duble
Căi ferate simple
Autostradă
Șosele modernizate
Șosele nemodernizate
Limită de județ
Denumirea dintre paranteze indică satul de reședință al comunei
SCARA ÎNĂLȚIMILOR
0 200 500 750 1000 1500 2000 2500 3000 m
0 4 8 12 16 20km.
PITEȘTI
CURTEA DE ARGEȘ
CÎMPULUNG
TOPOLOVENI
COSTEȘTI
Dimbovicioara
Rucăr
Arefu
Nucșoara
Albești de Muscel
Leresti
Dragoslavele
Valea Mare-Pravăț
Mioarele
Stoenești
Poienarii de Muscel
Cetățeni
Schitu Golești
Boteni
Hîrlești
Mihăești
Godeni
Berevoești
Bughea de Jos
Brădulet
Corbi
Suici
Cicănești
Cepari
Albești de Argeș
Cepan
Domnești
Valea Danului
Mușătești
Valea Iașului
Pietroșani
Tigveni
Vlădești
Ciofrîngeni
Poienarii de Argeș
Băiculești
Mălureni
Cosești
Stîlpeni
Bălilești
Dîrmănești
Morărești
Merișani
Cuca
Cotmeana
Drăganu
Colibași
Micești
Budeasa
Titești
Davidești
Botești
Dobrești
Beleți-Negrești
Priboieni
Bogați
Călinești
Ștefănești
Mărăcineni
Bascov
Băbana
Uda
Ciomăgești
Coțu
Moșoaia
Poiana Lacului
Bradu
Albota
Vedea
Leordeni
Oarja
Căteasca
Rătești
Săpata
Susenii
Lunca Corbului
Roiu
Teiu
Negrași
Mozăceni
Slobozia
Recea
Ștefan cel Mare
Izvoru
Ungheni
Hîrșești
Slolnici
Buzoești
Caldărarul
Popești
Bîrla
Mirosi
Arefu
Sălătrucu
Corbeni
Nucșoara
Albești de Muscel
Bughea de Jos
Brădulet
Corbi
Suici
Cicănești
Cepan
Albești de Argeș
Domnești
Valea Danului
Mușătești
Valea Iașului
Pietroșani
Tigveni
Vlădești
Ciofrîngeni
Poienarii de Argeș
Băiculești
Mălureni
Cosești
Stîlpeni
Bălilești
Dîrmănești
Morărești
Merișani
Cuca
Cotmeana
Drăganu
Colibași
Micești
Budeasa
Titești
Davidești
Botești
Dobrești
Beleți-Negrești
Priboieni
Bogați
Călinești
Ștefănești
Mărăcineni
Bascov
Băbana
Uda
Ciomăgești
Coțu
Moșoaia
Poiana Lacului
Bradu
Albota
Vedea
Leordeni
Oarja
Căteasca
Rătești
Săpata
Susenii
Lunca Corbului
Roiu
Teiu
Negrași
Mozăceni
Slobozia
Recea
Ștefan cel Mare
Izvoru
Ungheni
Hîrșești
Slolnici
Buzoești
Caldărarul
Popești
Bîrla
Mirosi
Judeţul Argeş